Nr. 44. **Sobota 22. Lutego 1873.** **Rok 63.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ całorocznie 4 zł w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan udzielił dnia 16. bm. osobną audyencyę nadzwyczajnemu posłowi i pełnomocnemu ministrowi Szacha perskiego Mirsa Malcom Chanowi i przyjął od niego pismo uwierzytelniające.

— Najjaśniejszy Pan nadał najwyższem pismem odręcznem z 19. lutego br. członkowi dożywotniemu izby panów, tajnemu radcy Maxymilianowi hr. Vrints-Falkensteinowi godność dziedzicznego członka tejże izby.

— Najjaśniejszy Pan zezwolił na założenie laboratoryum z roczną dotacyą 900 złr. dla katedry chemicznej technologii na akademii technicznej we Lwowie.

— Dwudzieste szóste posiedzenie izby panów Rady państwa odbyło się 19go b. m.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excelencye: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg i ministrowie: baron de Pretis, dr. Glaser, Chlumecky, dr. Unger, pułkownik Horst.

Prezydent uwiadomił izbę o rezultacie wyboru komisyi dla przedłożenia rządowego o trybunale administracyjnym. Wybrani zostali następujący członkowie izby: hr. Mercandin, baron Aptaltrern, baron Hardtel, Hasner, baron Hein, baron Hye, baron Rizy, Schmerling i hr. Rechberg.

Izba przystąpiła do obrad nad projektem nowej procedury karnej. Po czterogodzinnej dyskusyi załatwiono tylko drugi paragraf projektu, zawierający zasadę, na której opiera się nowa procedura karna. §. 2. formołuje system oskarzenia, według którego inicyatywa w oskarzeniu, dalsze prowadzenie akcyi i dochodzenie przydzielone zostają publicznemu oskarzycielowi. Każde karno-sądowe dochodzenie zawisłem jest według tego paragrafu od wyniesienia skargi ze strony publicznego oskarzyciela albo osoby prywatnej.

Przeciw tej zasadzie wystąpił baron Lichtenfels żądając zmiany §. 2. w tym kierunku, ażeby w obec wszystkich czynów karygodnych, które według ustaw karnych nie mają być ścigane jedynie na żądanie osoby interesowanej, wyniesienie skargi należało do prokuratoryi państwa. Sędzia śledczy ma według tego wniosku w chwili, gdy jeszcze prokuratorya państwa nie wystąpiła z wnioskiem, przystąpić tylko do czynności urzędowych nie cierpiących zwłoki, ale skoro już śledztwo wstępne rozpoczęte zostało albo nastąpiło już postawienie w stan oskarzenia, prokuratorowi państwa nie wolno już odstąpić od sprawy. Zarządzone śledztwo mogłoby być zawieszone tylko w skutek uchwały sądu albo trybunału drugiej instancyi. Zamknięte śledztwo wstępne powinno być przedłożone sądowi wraz z wnioskami prokuratora państwa dla powzięcia decyzyi.

W obronie swojego wniosku utrzymywał baron Lichtenfels, że także i skarga należy do zakresu władzy sędziowskiej, że prokuratoryi państwa nie powinna być przyznaną swobodna dyspozycya co do skargi i że żadnej władzy administracyjnej nie może być udzielone prawo wynoszenia skarg i odstąpienia od nich. Zdaniem mowcy sprzeciwiają się temu systemowi nawet polityczne pobudki, bo ministerstwo nieprzyjaźne konstytucyi mogłoby przy pomocy takiego systemu podkopać powagę konstytucyi. Dziennikarstwo byłoby w takim razie wystawione na wielkie niebezpieczeństwo.

Dyskusya, w której brali udział członkowie izby Hein, Rizy, Schmerling, Härdtl i sprawozdawca Tschabuschnigg, była bardzo ożywioną. Przeciwnicy zasad wygłoszonych przez barona Lichtenfelsa wskazywali, że sędzia nie może być oskarzycielem osoby prywatnej i sędzią w jednej osobie, że sędzia nie powinien być wplątany w wir polityczny i że stanowisko sędziego według zasad barona Lichtenfelsa byłoby niebezpieczeństwem dla państwa i sądownictwa. Wszyscy mowcy zgadzali się na to, że przyjęcie wniosku barona Lichtenfelsa udaremniłoby uchwalenie nowej procedury karnej. Komisya bowiem nie mogłaby w ten sposób przerobić całą ustawę a izba deputowanych nie zgodziłaby się na taką zmianę.

J. Ex pan minister sprawiedliwości dr. Glaser rozbierał wniosek barona Lichtenfelsa ze stanowiska jurydycznego w mowie trwającej 1½ godziny. Mowca oddawszy na wstępie zasłużony hołd charakterowi, zdolnościom i erudycyi barona Lichtenfelsa, którego nazwał „ozdobą państwa“ oświadczył następnie, że przyjęcie jego poprawki byłoby odrzuceniem całej ustawy bo ani komisya izby panów ani izba deputowanych ani ministerstwo nie zechciałoby w tym duchu przerobić cały projekt. W końcu oświadczył mowca, że według zdania rady ministrów odrzucenie projektu a względnie przyjęcie wniosku barona Lichtenfelda byłoby ciężką klęską dla akcyi ministerstwa.

Przy głosowaniu odrzuciła Izba wniosek barona Lichtenfelsa jednogłośnie, poczem wnioskodawca cofnął dalsze wnioski swoje. Na tem przerwano dyskusyę.

W końcu ogłoszono rezultat wyboru komisyi budżetowej. Wybrani zostali członkowie Izby: Arneth, hr Belrupt, baron Burg, szlmr. Gablenz, baron Rothshild, baron Hye, książe Jabłonowski, hr. Gwido Thun, hr. Mercandin, Micklosich, prof. Neuman, Pipitz, hr. Rechberg, baron Ritter, hr. Salm, książe Schönburg, książe Starhemberg, hr Vrints, hr. Wickenburg, Winterstein i hr. Wrbna.

— Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej z d. 19. b. m. toczyła się dalej dyskusya nad przedłożeniami o reformie wyborczej.

Deputowani Demel, Cnobloch, hr. Lamberg i Zaillner domagali się jak najspiesznieszego załatwienia całej sprawy. Dep. Fux żądał podwyższenia liczby deputowanych niższo austryackich a dr. Herbst z miast czeskich.

Hr. Thurn ubolewał nad krytykowaniem projektu na poprzedniem posiedzeniu komisyi. W tym duchu przemawiał także deputowany dr. Brestel

Następnie zabrał głos J. Ex. pan minister spraw wewnętrznych i temi przemawiał słowy: Pod wpływem wrażeń odniesionych na poprzedniem posiedzeniu muszę dać wyraz uczuciu radości i podziękowania za to, że dyskusya wprowadzoną została dzisiaj na właściwe tory nie w interesie ministerstwa lecz w interesie stronnictwa konstytucyjnego. Sytuacya została dzisiaj trafnie ocenioną a dyskusya dzisiejsza wiedzie do praktycznych rezultatów. Rząd sam musiałby wystąpić przeciw przyjęciu ustawy en bloc, gdyż nie dodał do przedłożenia wywodu motywów i obecnie ma sposobność wyjaśnienia motywów przy każdym punkcie w ten sposób, by zarzut dowolności zupełnie usunięty został Mowca oświadcza, że z 114 deputowanych z grupy miast nie można było przyznać Wiedniowi większej liczby bez wywołania niezadowolenia z innej strony. Rząd musi się zastrzedz przeciw mniemaniu, jakoby rząd za małą liczbę deputowanych chciał ukarać miasto Wiedeń za jego inteligencyę i rozwój. Jeżeli już wspomniano o przymusowem położeniu to niepodobna pominąć kwestyi, czy nie lepiej jest otrzymać rzecz stosunkowo dobrą niż wcale nic nie otrzymać. Walka ministerstwa w sprawie reformy wyborczej nie jest walką o byt. Zobowiązanie zaciągnięte przy objęciu rządu ministerstwo spełniło w niniejszem przedłożeniu, ale o przymusowem położeniu mówić nie można Jakie motywa skłoniły koronę do zezwolenia na wniesienie niniejszego przedłożenia, o tem tu rozprawiać nie wypada. Należy owszem przyjąć z wdzięcznością tę decyzyę Najjaśniejszego Pana (oklaski) Przy każdym punkcie powiem, czy jest on niemożliwy. Rząd może to uczynić, gdyż zna najlepiej sytuacyę i wychodzi z zasady: clara pacta, boni amici.

Ustęp a §. 7. aż do słów: „w królestwie czeskiem“ przyjęto wszystkiemi głosami przeciw jednemu (hr. Coronini).

Przyjęto następnie wniosek dr. Herbsta o podwyższeniu liczby deputowanych z miast czeskich z 31. na 32. Następnie przyjęto cały ustęp.

Dyskusyę nad ustępem drugim odroczono na wniosek hr Coronini w celu porozumienia się z deputowanymi Dalmacyi.

— Projekt ordynacyi wyborczej dla Rady państwa.

(Ciąg dalszy.)

IV. O podjęciu wyboru deputowanych.

§. 32. Z wyjątkiem wypadków przewidzianych §§. 53 i 54, porucza się kierownictwo czynności wyborczej w obec komisarza wyborczego odbyć się mającej, komisyi wyborczej z wyborców utworzonej, która składać się ma z siedmiu członków.

Komisarza wyborczego wyznacza szef kraju, dla wyborów zaś odbyć się mających po za miastem głównem w grupie wyborczej miejskiej i gmin wiejskich ten starosta, w którego powiecie odbyć się ma wybór lub któremu szef kraju poruczy wyznaczenie komisarza wyborczego.

Każdej komisyi doda komisarz wyborczy protokolistę, który prowadzić będzie protokół z przebiegu czynności, w którym obejmie wszystkie ważne podczas czynności wyborczej zaszłe wypadki, szczególniej zaś orzeczenia w komisyi wyborczej zapadłe.

§. 33. Dla czynności wyborczych dokonać się mających przez wyborców wielkiej posiadłości (najwyżej opodatkowanych) i przez wyborców gmin wiejskich, wybiorą do wyboru uprawnieni trzech członków komisyi wyborczej.

Po ich wyborze zamianuje komisarz wyborczy drugie tyle członków komisyi wyborczej.

Wybór członków komisyi wyborczej przez uprawnionych do wyboru wybrać się mających, nastąpi za pomocą kart głosowania które zaraz na początku tego aktu wyborczego wręczy komisarz wyborczy obecnym i legitymującym się wyborcom w celu wykonania własnego, jak również reprezentowanego przez nich w grupie wyborczej wielkiej posiadłości (najwyżej opodatkowanych) prawa wyborczego.

Legitymacye wyborcze zbada przy tym akcie wyborczym komisarz wyborczy. Zarzutów lub protestów nie powinien dopuścić.

Ci, którzy podczas tego głosowania otrzymali najwięcej głosów, uważani będą za wybranych.

Jeżeli więcej osób ma równą ilość głosów, niż do kompletu potrzeba, natenczas rozstrzyga między niemi los, który wyciągnie komisarz wyborczy.

Dla czynności wyborczych miast, miasteczek i miejsc przemysłowych, wyznacza reprezentacya gminna miejsca wyboru i komisarz wyborczy po trzech członków z wyborców do komisyi wyborczej.

Wyznaczonych w ten sposób 6 członków wybiera bezwzględną większością głosów siódmego członka komisyi wyborczej.

Jeżeli większości takiej nie ma przy drugim wyborze, natenczas komisarz wyborczy tego członka zamianuje

§. 34. Członkowie komisyi wyborczej wybiorą z grona swego przewodniczącego bezwzględną większością głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga los wyciągnięty przez komisarza wyborczego.

§. 35 Uchwały komisyi wyborczej zapadają większością głosów bez względu na liczbę głosujących.

Przewodniczący komisyi wyborczej głosuje tylko w razie równości głosów i w takim razie głosem swoim rozstrzyga.

§. 36. Komisya wyborcza o przypuszczeniu do głosowania lub o ważności oddanych głosów rozstrzyga tylko wtedy:

a) jeżeli przy oddaniu głosów zakwestyonowano tożsamość wyborcy;

b) jeżeli zakwestyonowano ważność lub nieważność pojedyńczo oddanych głosów lub pełnomocnictw, albo też odwołania tych ostatnich;

c) jeżeli przeciw uprawnieniu do wyboru jednej na listach wyborczych zamieszczonej osoby zrobiono zarzut podczas czynności wyborczej.

Zarzut taki można tylko podnieść, dopóki osoba, której uprawnienie do wyboru zakwestyonowano, głosu swego nie oddała, a podnieść go można tylko o tyle, jeźli się twierdzi, że osoba ta od chwili zestawienia list wyborczych straciła jeden warunek prawa wyborczego.

Orzeczenia komisyi wyborczej winne zapaść w każdym szczególnym wypadku przed dalszym ciągiem aktu wyborczego.

Rekursu od tychże nie ma.

§. 37. Komisarz wyborczy starać się ma o utrzymanie spokoju i porządku przy czynności wyborczej i o zachowanie przepisów ordynacyi wyborczej. Nie powinien także dopuścić przekroczenia zakresu działania ze strony komisyi wyborczej.

§. 38. Wydane wyborcom karty legitymacyjne, uprawniają ich do wejścia do wyznaczonego lokalu wyborczego i służą za wezwanie, aby się bez wszelkiego dalszego zaproszenia stawili do podjęcia wyboru w oznaczonym dniu i godzinie.

§. 39. W dniu wyboru, o naznaczonej godzinie i w oznaczonem miejscu zebrania rozpocznie się czynność wyborcza bez względu na liczbę obecnych wyborców ukonstytuowaniem się komisyi wyborczej, która obejmie listę wyborczą wraz z przygotowanemi wykazami do głosowania i listami głosowania.

Jeźli potrzebna do ukonstytuowania komisyi wyborczej liczba uprawnionych do wyboru nie stawiła się, natenczas komisarz wyborczy pełnić będzie czynności komisyi wyborczej.

§. 40. Przewodniczący komisyi wyborczej przedstawi zgromadzonym wyborcom treść §§. 19 i 20 niniejszej ordynacyi wyborczej o przymiotach potrzebnych do obieralności, wyjaśni im postępowanie przy głosowaniu i liczeniu głosów i wezwie ich do oddania głosu według wolnego przekonania bez wszelkich samolubnych względów ubocznych, w ten sposób, jak to uważają według własnego sumienia za najodpowiedniejsze dla dobra powszechnego.

§. 41. Głosowanie odbywa się w grupie wyborczej wielkiej posiadłości (najwyżej opodatkowanych) i w grupie wyborczej miejskiej, bez wyjątku kartkami, w gminach wiejskich zaś ustnie lub kartkami, według tego jak w odnośnym kraju wyborcy gmin wiejskich wybierają do sejmu ustnie lub kartkami.

W razie wyboru kartkami mogą być pod nieważnością głosu tylko karty głosowania urzędownie wydane użytemi (§. 31).

Na każdej karcie głosowania należy tyle nazwisk napisać, ile ciało wyborcze wybrać ma deputowanych.

§. 42. Bezpośrednio przed rozpoczęciem głosowania powinna się komisya wyborcza przekonać, iż urna przeznaczona na wrzucanie kartek z głosami jest próżną.

Głosowanie rozpoczyna się od tego, że członkowie komisyi wyborczej oddają swe głosy. Potem nastąpi oddawanie głosów ze strony innych wyborców, i w tym celu jeden z członków komisyi wyborczej odczytywać będzie ich nazwiska w tym porządku, jak są zamieszczone na liście wyborczej. Uprawnieni do wyborów, wchodzący do zgromadzenia wyborczego, już po wywołaniu swego nazwiska, oddadzą głosy swoje dopiero po odczytaniu całej listy wyborczej i w tym celu zgłoszą się do komisyi wyborczej.

Przewodniczący komisyi wyborczej odbiera od każdego wyborcy złożoną przez niego kartę głosowania, kładzie każdą z osobna do urny wyborczej i czuwa nad tem, aby nie oddano więcej kartek zamiast jednej.

Każdy wyborca oddając swój głos winien się wykazać kartą legitymacyjną.

§. 43. Oddanie głosu uwidocznić należy w liście wyborczej obok nazwiska wyborcy w kolumnie na to przeznaczonej.

Zamieszczenia tego dokonywa protokolista w liście wyborczej, a jeden z członków komisyi wyborczej w wykazie głosowania, w którym osoby oddające głos, a przy wyborach w drodze pełnomocnictwa w grupie wyborczej wielkiej posiadłości (najwyżej opodatkowanych) te osoby, w których imieniu oddane zostały karty głosowania, obok swych zastępców z nazwiska przytoczone być mają.

Wykaz głosowania stanowi kontrolę zamieszczenia oddania kart głosowania w liście wyborczej.

§. 44. Także przy głosowaniu ustnem (§. 41) obowiązuje rozporządzenie §. 42 co do rozpoczęcia, przebiegu oddawania głosów i wykazania się kartami legitymacyjnemi.

Każdy wywołany wyborca winien dokładnie oznaczyć osobę, którą według jego życzenia ma być deputowanym.

W liście wyborczej obok imienia wyborcy uwidoczni protokolista w rubryce na to przeznaczonej, że wyborca oddał swój głos.

Równocześnie jeden z członków komisyi wyborczej prowadzi wykaz głosowania, a inny listy głosowania.

W wykazie głosowania przytoczyć należy z nazwisk wyborców oddających głosy, i przy każdym z nich osobę, na którą głos oddano.

W liście głosowania ma być każdy, otrzymujący głos na deputowanego, z nazwiska przytoczonym, a obok jego nazwiska liczba 1, przy drugim danym mu głosie liczba 2, przy trzeciem liczba 3 itd. zamieszczoną być winna.

§. 45. Oddawanie głosów zamkniętem być ma o oznaczonej godzinie. Wyborcy ci atoli, którzy przed naznaczoną godziną zamknięcia w lokalu wyboru się stawili i byli obecnymi przy zamknięciu głosowania, nie mogą być od głosowania wyłączeni.

Jeśli zajdą okoliczności, które przeszkodzą rozpoczęciu, przeprowadzeniu i ukończeniu wyborów, to może akcya wyborcza być odłożoną na dzień następny przez komisyę wyborczą za zezwoleniem komisarza wyborczego.

Zawiadomienie o tem wyborców nastąpi w sposób w miejscu praktykowany.

Jeśli oddawanie głosów już się rozpoczęło, to akta wyborcze i urna wyborcza z zawartemi w niej katkami głosowania trzymane być winny przez komisyę wyborczą i komisarza wyborczego pod pieczęcią aż do dalszego ciągu czynności wyborczej.

§. 46. Po zamknięciu głosowania, które ogłosi przewodniczący komisyi wyborczej, a jeszcze przed rozpoczęciem obliczania głosów, wyjmie tenże karty głosowania z urny wyborczej, i takowe policzy.

Podczas obliczania głosów jeden z członków komisyi wyborczej rozwija każdą kartkę do głosowania z osobna i przejrzawszy ją oddaje przewodniczącemu, który ją głośno oddczyta i innym członkom komisyi do przejrzenia poda.

Dwaj członkowie komisyi wyborczej prowadzić będą ułożoną według §. 44. listę głosowania co do osób, które głosy otrzymały; obie te listy muszą się ze sobą zgadzać i winny być podpisane przez wszystkich członków komisyi i przez komisarza wyborczego.

§. 47. Jeśli kartka do głosowania zawiera więcej nazwisk, niż się ma wybrać deputowanych, natenczas nazwiska po nad tę liczbę poniżej zamieszczone nie będą uwzględnione. Jeśli jest mniej nazwisk na kartce od głosowania, ta nie traci z tego powodu swej ważności.

Jeśli na jednej i tej samej kartce jest napisane nazwisko jednej i tej samej osoby kilka razy, liczy się je przy zliczaniu głosów tylko raz.

Głosy, które padły na osobę w myśl §. 20 od obieralności wykluczoną; głosy zawisłe od pewnych warunków lub do których dołączono polecenia dla wybrać się mającego; wreszcie głosy nie określające bliżej wymienionej osoby, są nieważne i nie doliczają się do oddanych głosów.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Berlin. Dnia 18. lutego odbyły obiedwie izby pruskiego sejmu posiedzenia. Izba panów zajmowała się projektem znoszącym wolność polowania na obcym gruncie w Hesyi i zmianą ustawodawstwa dotyczącego dróg w Hanowerze; wybór dwóch członków do komisyi śledczej w sprawie deputowanego Laskera postanowiono załatwić przez końcowe obrady. Obrady nie budziły szerszego interesu. Izbie deputowanych przedłożył marszałek na samym wstępie dwa projekta ministra skarbu, a mianowicie projekt remuneracyi urzędników za mieszkania i etat dodatkowy na r. 1873. Etat dodatkowy zawiera 700,000 tal. dla nauczycieli elementarnych, 240,000 dla nauczycieli gimnazyalnych, 43,000 dla merytowanych nauczycieli i 37,000 tal. dla zakładów (preparandów) przygotowujących młodzież szkolną do seminaryów nauczycielskich. Następnie przystąpiła izba do wyboru dwóch członków do komisyi śledczej wedle królewskiego mesażu, przyczem deput. Lasker z 301 oddanych głosów otrzymał 196, do komisyi wybranym został i z podziękowaniem przyjął wybór. Reszta głosów rozstrzeliła się. Ostateczne głosowanie przechyliło szalę na stronę p. Köllera, który 175 głosami do komisyi wybrany został. Tym sposobem zasiadać będą w komisyi z izby deputowanych, deputowani Lasker i Köller.

Komisya do projektów kościelno-politycznych ukończyła już obrady nad trzema projektami i obecnie obraduje nad ostatnim dotyczącym wystąpienia z kościoła, ale dotąd nie doszła do żadnej uchwały.

Komisya budżetowa zajmowała się na ostatniem swem posiedzeniu podwyższeniem dyet deputowanych. Jedna część komisyi była za podwyższeniem dyet na 5 tal. dziennie, druga na 20 marek. W końcu zgodzono się na to, aby czekać wpierw, aż rząd ze swej strony przedłoży projekt i dopiero gdyby to nie miało mieć miejsca, wystąpić wnioskiem.

Paryż. Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej d. 18. b. m. rozwijał deputowany Zgromadzenia narodowego Tallon poprawkę do projektu jednej z ustaw konstytucyjnych, zmierzającej do tego, aby Zgromadzenie narodowe postarało się jeszcze przed swem rozwiązaniem o uorganizowanie władzy wykonawczej.

— Za pewnym dziennikiem prowincyonalnym powtórzyły dzienniki paryskie pismo, w wysokim stopniu ubliżające p. Thiersowi. Autor wyraża się o obecnym prezydencie republiki francuskiej z wielkiem lekceważeniem, robi ujmę jego charakterowi i stara się p. Thiersa na śmieszność wystawić. Nie dziw że dzienniki republikańskie z największem oburzeniem wyraziły się o tym paszkwilu, ponieważ zaś w Paryżu rozpowszechniła się opinia, jakoby autorem tego pisma był jeden z członków komisyi konstytucyjnej, zażądała też komisya śledztwa, ażeby wykryć rzeczywistego autora i położyć kres wszelkim domysłom.

— W komisyi budżetowej przedstawiał p. Thiers d. 18. b. m. przy sposobności rozpraw nad wynagrodzeniem wojennem dla departamentów i Paryża położenie finansowe Francyi. Niezbędne wydatki wynoszą według obrachunków rządowych 748 mil. fr. zapewnionych, reszta musi być pokrytą przez zaciągnięcie długu. Komisya uchwaliła głosować za wynagrodzeniem wojennem dla Paryża i departamentów, żądając tylko zniżenia 140 mil. indemnizacyi dla miasta Paryża.

— Lewica republikańska odbyła w tych dniach posiedzenie, na którem rozprawiała nad projektem ustawy wyborczej gminnej, mającej wkrótce już przyjść pod obrady Zgromadzenia narodowego. Na wniosek Pelletana przystąpiono w końcu posiedzenia do obrad nad kwestyą hiszpańską. Pelletan dowodził, iż lewica republikańska powinna przystąpić do adresu unii republikańskiej (skrajnej lewicy), która wysyła do kortezów hiszpańskich adres z powodu proklamacyi republikańskiej formy rządu. Deputowany Testelin, członek unii republikańskiej, który był na tem posiedzeniu, sprzeciwiał się energicznie wnioskowi deputowanego Pelletan utrzymując, iż na posiedzeniu unii republikańskiej był wprawdzie postawiony wniosek względem wystosowania adresu do kortezów hiszpańskich; lecz został odrzucony a to z powodu, ażeby nieprzyjaciele republiki francuskiej nie robili skrajnej lewicy zarzutu, iż korzysta ona z każdej sposobności i niepotrzebnie za wszystkiem agituje. Zgromadzeni członkowie lewicy republikańskiej zgodzili się na wywody deputowanego Testelina i odrzucili wniosek dep. Peletana.

— Rząd francuski miał prosić rząd hiszpański, ażeby nie odwoływał swego dotychczasowego pełnomocnika przy republice francuskiej. Minister spraw zagranicznych Castelar miał już wezwać Olozagę, ażeby nie opuszczał Francyi, na co tenże tylko pod tym warunkiem się zgodził, jeżeli proklamowaną będzie w Hiszpanii konserwatywna republika.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Na początku bieżącego miesiąca uwiadomiono tutejszą policyę o kradzieżach, od kilku tygodni popełnianych na kolei Karola Ludwika. Na przestrzeni Lwów-Podzamcze mianowicie okradano pociągi towarowe nocne. Staranne poszukiwania policyjne wykryły sposób tych kradzieży. Złodzieje wkradali się do nocnych pociągów na głównej stacyi Lwów — w drodze zaś do Podzamcza zrzucali skradzione rzeczy niedaleko mostu kleparowskiego; — gdy zaś pociąg dojeżdżał z wolna do dworca Podzamcze, sprawcy tej kradzieży niepostrzeżenie się z wagonów wymykali. W ostatnich czasach znaleziono w lasku na Kortumówce resztki opakowania z towarów skradzionych, któremi były materye jedwabne wartości około 2000 zł. Energicznym poszukiwaniom komisarza policyi p. Blaima, powiodło się wykryć sprawców tych zuchwałych kradzieży. Są nimi: były asystent inżynieryi przy budowie kolei arcyksięcia Albrechta, Władysław Kamiński i Jan Romuald Widacki, były sługa przy kolei Karola Ludwika. Obaj przyznali się do winy, poczem odstawieni zostali do sądu karnego. Przeciw kilku izraelitom, którzy kradzione rzeczy za bezcen nabywali, wytoczono śledztwo.

(Wykaz ukaranych fiakrów i dorożkarzy we Lwowie.) Ces. król. Dyrekcya policyi we Lwowie ukarała jako sąd i w własnym zakresie działania w pierwszej połowie miesiąca lutego rb.: Fiakra l. 23 i dorożkarzy l. 13. 16. 38. 43. 44. 70. 94. 148. 149. 192. 198. 205. 220 i 233 za pozostawienie koni i powozów bez dozoru; dorożkarzy l. 6. 14. 27 i 192 za nieostrożną i szybką jazdę; dorożkarzy l. 21 i 189 za nieprzedstawienie woźnicy w policyi; fiakra l. 23 i dorożkarzy l. 32. 62 i 164 za nieporządek jazdy; dorożkarzy l. 106. 183 i 230 za niezajęcie wyznaczonego stanowiska; dorożkarzy l. 40. 114 i 183 za stanowisko zakazane; fiakra l. 23 i dorożkarzy l. 16. 93. 106. 125. 164. 234 i 243 za burdę i opilstwo; dorożkarzy l. 7. 59. 124. 125. 147. 190. 206 i 218 za jazdę złemi zanieczyszczonemi dorożkami; dorożkarzy l. 21. 49. 107. 128, 140. 141. 141. 151. 171 i 209 za odmówienie jazdy; dorożkarzy l. 14. 55. 84. 125. 158. 209 i fiakra l. 9 za wymaganie wyższej nad taksę należytości.

Sądowi celem ukarania oddano: dorożkarza l. 64 za pobicie i dorożkarza l. 124 za uszkodzenie przechodnia skutkiem nieostrożnej jazdy.

(Pożary.) W powiecie krakowskim zgorzały: dnia 12. stycznia w Pękowicach jeden dom: dnia 18. stycznia w Kościelnikach wskutek podpalenia stodoły dworskie;

w Kępie Zaleszańskiej w powiecie tarnobrzeskim zgorzała 9. stycznia wskutek niewiadomej przyczyny niezabezpieczona stodoła ze zbożem wartości 185 zł.;

w powiecie brzeskim zgorzały w ubiegłym miesiącu: w Przybysławicach wskutek niewiadomej przyczyny karczma z stajnią i stodołą (w części zabezpieczone) wartości 1371 zł.; w Borzencinie prawdopodobnie wskutek podpalenia 14 stodół ze zbożem i paszą (w małej części zabezpieczone) wartości 3270 zł.; w Zakliczynie wskutek niewiadomej przyczyny dom jeden; w Filipowicach wskutek niewiadomej przyczyny stodoły dworskie ze zbożem (w części zabezpieczone) wartości 10000 zł.; w Kończyskach wskutek niewiadomej przyczyny zagroda włościańska (niezabezpieczona) wartości 700 zł;

w powiecie bialskim zgorzały: dnia 8. stycznia w Brzeszczach wskutek niewiadomej przyczyny trzy stodoły włościańskie (niezabezpieczone) wartości 1000 zł.; dnia 11. stycznia w Straconie wskutek niewiadomej przyczyny zagroda włościańska (częściowo zabezpieczona) wartości 600 zł.; dnia 26. stycznia w Bulowicach wskutek niewiadomej przyczyny dom zabezpieczony wartości 1000 zł.;

w powiecie borszczowskim zgorzały w ubiegłym miesiącu: w Wołkowcach wskutek nieostrożności dom wartości 80 zł; w Wierzbówce dnia 4. stycznia wskutek niewiadomej przyczyny zagroda wartości 145 zł.; w Wierzbówce dnia 7. stycznia wskutek niewiadomej przyczyny zagroda wartości 140 zł.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Rzym 20. lutego. Książę Aosta (król Amadeusz) oczekiwany jest tutaj w końcu tego miesiąca. Senat odroczył się. Książę Napoleon przybył do Medyolanu z żoną.

Londyn 20. lutego. Hr. Bernstorff ma się nieco lepiej. Posiadacze obligacyj pożyczki tureckiej z r. 1858 zwołani będą na ogólne zgromadzenie na dzień 24 b m., aby powziąć uchwałę na propozycye rządu tureckiego. — „Times“ donosi z Kalkuty, że Persowie, którzy przekroczyli granicę Beludżystanu, zostali odparci.

Londyn 20 lutego. „Times“ podaje telegram z Paryża donoszący, że rząd portugalski polecił swoim posłom za granicą, aby zwrócili uwagę rządów na niebezpieczeństwa, jakieby zagrażały Portugalii przez utworzenie federacyjnej Rzeczypospolitej Hiszpańskiej. Reprezentanci portugalscy otrzymali zaspakajające zapewnienia ze strony mocarstw. „Daily News“ donoszą z Madrytu, że zgromadzenie narodowe w ciągu dwóch tygodni zarządzi wybory rad municypalnych i prowincyonalnych, poczem zgromadzenie zostanie rozwiązane.

Madryt 20. lutego. Mylnem jest doniesienie o przybyciu tu Clusereta. Panuje ciągła spokojność. Według depeszy z Berlina, rząd niemiecki postanowił po otrzymaniu okólnika Castellara uznać Rzeczpospolitą Hiszpańską; rząd szwajcarski podobneż powziął postanowienie.

Madryt 21. lutego. „Imparcial“ donosi: Zachowanie się wielu wybitniejszych konserwatystów na zgromadzeniu junty przewodniczącej każe się domniemywać, że konstytucyonaliści pracują nad podniesieniem na nowo kandydatury Hohenzollerna.

Nowy Jork 20. lutego. Deputacya murzynów żądała od prezydenta Granta przyznania powstańcom Kuby praw strony wojującej. Prezydent odpowiedział, że wszystko zrobi, co tylko zgadza się z jego obowiązkami. Świeżo prowadzona z Hiszpanią korespondencya o Kubę, ogłoszoną będzie tylko na żądanie kongresu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe z miesiąca stycznia 1873.

Następujących artykułów:	Kosów zr.	Kosów c.	Stanisławów zr.	Stanisławów c.	Sokal zr.	Sokal c.	Kuty zr.	Kuty c.	Brzeżany zr.	Brzeżany c.
	Miejsce targu: wałuta austryacka									
Mec pszenicy	5	49	5	50	5	27	5	30	4	96
„ żyta	4	28	4	12	4	25	4	—	3	40
„ jęczmienia	2	48	2	75	3	22	2	12	2	21
„ owsa	1	20	1	32	1	85	1	20	1	30
„ grochu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ hreczki	—	—	2	65	3	25	—	—	2	47
„ kukurudzy	3	18	—	—	—	—	4	—	—	—
„ ziemniaków	1	64	1	76	1	22	1	80	1	23
Cetnar siana	—	92	—	90	1	65	—	90	1	40
Sąg drzewa twardego	7	—	10	—	5	50	7	—	7	80
„ „ miękkiego	4	50	6	—	4	90	—	—	5	50
Funt mięsa wołowego	—	14	—	22	—	18	—	18	—	18
Miara wina	—	60	—		—	—	—	60	—	90
„ piwa	—	24	—	—	—	—	—	28	—	—
Robotnik z wiktem	—	30	—	—	—	—	—	30	—	30
„ bez wiktu	—	50	—	—	—	—	—	50	—	60

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. lutego.

Hotel Żorza Pp. Kniaź Puzyna A., z Przemyśla. — Dr. Łobaczewski E., adw., z Przemyśla. — Kownacki T., z Świtarzowa. — Popiel P., z Krakowa. — Rosnonski F., z Jarosławia.

Hotel europejski: Pp. Hr. Dunin J., z Głębokiego. — Obertyński W., z Łanek. — Trzciński Ign., z Łeśniowa. — Żukotyński K., ze Stryja.

Hotel Langa P. Stecker F., z Chlebiczyna.

Hotel angielski: Pp. Dziama M., c. k. sędzia, z Haluza. — Czaykowski M., z Zerawy. — Wasilewski T., z Sienkowa.

Hotel krakowski: P. Illukiewicz M., z Tarnopola.

Hotel Lazarusa: P Zawadzki W., z Krytowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. lutego.

Pp. Hr. Borkowski S., do Uhrynowa. — Möser Ferd., c. k. podpułk. i Pinsker H., c. k. sędz. pow., do Ustrzyk. — Lebkowicz L., do Stanisławowa. — Lipski L., do Krasnego. — Olszański J., do Zubrza. — Punschat L., do Krakowa. — Torosiewicz J., do Połtwy. — Zubr J., do Koturzowa.

T E A T R.

Dziś: 7. występ gościnny panny Olgi Sandberg tancerki król. nadw. teatru w Sztokholmie.: Po raz trzeci: **„Robert Djabeł“** Wielka romantyczna opera w 5ciu aktach z francuskiego przez pp. Scribe i Delavigne. — Muzyka Mayerbeera. — Kapelmistrz pan Szirrer. Pani Jakowicka odspiewa dwie partye: „Alicyi“ i „Izabelli“. Pan Herman Menkes po raz 3. wystąpi na scenie w roli Raimbaut. W III. Balet: Scena duchów, układu baletmistrza p. Gundlach.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 11 m. 28 wieczór.
„ „ „ o „ 5 „ 5 rano.
„ „ „ o „ 5 „ 5 po połud
Odch. ze Lwowa do Czerniowicz o „ 12 „ 15 w połud,
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 6 „ 17 rano.
„ „ do Brod. i Złoc o „ 6 „ 27 rano.
„ „ „ o „ 12 „ — w połud.
„ „ „ o „ 10 „ — wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g 5 m. 57 rano.
„ „ „ o „ 9 „ 45 wieczór.
„ „ „ o „ 10 „ 50 rano.
„ z Czerniowiec „ o „ 3 „ 58 rano.
„ „ „ o „ 3 „ 45 po połud.
„ „ „ o „ 11 „ 8 wieczór.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 10 „ 58 wieczór.
„ „ „ o „ 4 „ 18 rano.
„ „ „ o „ 4 „ 3 po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 11 m. 32 w nocy.
„ „ „ „ o „ 12 „ 26 w połud.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądaja	
	Złote austryackie							
D. 21 lutego. Południowy								
ko. gal. kol. żel. K. L. a diwd.	—	—	—	—	228	50	230	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	151	50	153	—
„ ank hipot. galic. po 200								
„ L z wpłatą 30% ex diwid.	—	—	—	—	242	—	244	50
zł. papiery czerl. po 200								
„ zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	87	—
List. zast. Tow. kred. gal.								
„ 5% w. a.	—	—	—	—	79	—	79	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a	—	—	—	—	71	75	72	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	60	89	15
Gal. zakł. kred. włość.	—	—	—	—	94	25	95	25
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	76	60	77	30
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—		—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	6	5	12
„ cesarski	—	—	—	—	5	10	5	16
Napoleondor	—	—	—	—	8	65	8	72
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	8	80	8	95
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	65	1	73
„ papierowy „	—	—	—	—	1	49½	1	50½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	62¼	1	63¼
Srebro	—	—	—	—	107	75	109	—

(Pozycye od „ko. gal. kol. żel.“ do „kolei lwow.-czerniow. II.“: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. lutego 1873.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5% 73.60 73.80
od kwietnia do października po 5% 73.60 73.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% —.— 71.90
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% —.— 71.90
Medaliki po 4½% —.— 308.
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy 318.— 319.
„ „ „ „ 1839 piąta część losów 317.— 319.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% 98.— 98.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% 105 75 106.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% 122.— 123.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. 148.50 149. –
Renty Como po 42 lir. austr. 25.50 26.5

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech —.— 95.—
Bukowiny 75.— 76.—
Galicyi 77.— 77 50
Niższej Austryi 94.50 95.—
Siedmiogrodu 77.25 78.—
Węgier 80.— 80 50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% —.— —.—

2. Akcye.

Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50% 315.50 316.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. 338.75 339.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł. 1190.— —
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40% —.— —.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50% —.— .—
Banku narodowego 1001.—1003.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. 670. – 672.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. 247.— 247.50
Puł. kolej po 1000 zł. w. a. 2275 2280
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. 228.75 229. 5
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.) 151.— 152.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 328.50 329.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. 191.— 191.5
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a. —.— —.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł. —.— —.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze 100.25 100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4% .— —.—
„ „ „ po 5% —.— 80.50
Gal. banku hyp. po 6% 88.75 89.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6% 94.50 95.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5% 90.25 90.50
Węgier. towar. ziemskie po 5½% 86.25 86.75
„ „ „ (rente) po 6% —.— —.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k. 88.50 —.—
„ „ „ „ „ w. a. 87.— —.—

(za 100 zł.)

Kolej gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5% za 100 zł. 101.50 —.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi 98.40 98.70
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6% —.— —.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 187.— 187.50
Clarego po 40 zł. m. k. 37.— 38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. 97.50 97 50
Keglevicha po 10 zł. m. k. 17.75 18 25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. 29.75 30 25
Palfiego po 40 zł. m. k. 27.75 28 2
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa 15. – 15 50
Salma po 40 zł. m. k. 38.— 39 —
St. Genois po 40 zł. m. k. —.— —.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. —.— —.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. 118.— 1[illegible].50
„ „ „ 50 zł. w. a. —.— — —
Waldsteina po 20 zł. m. k. 24. – 24 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k. 23.25 23 75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol. —. —.—
Augsburg za 100 zł. w p. n. 91.— 91. –
Berlin za 100 tal. —.— —.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n. 92 10 92.20
Hamburg za 100 M. B. 53.85 54.—
Londyn za 10 ft. szt. 109.40 109.50
Paryż za 100 fr. 42.80 42.90

Kurs złota.

Dukat ces. men. —.— —.—
„ peł. wagi 5.17 5.18
Korona —.— —.—
20frankówka 8.70⁵ 8.71
Rosyjski imperyał —.— —.—
Talar związkowy —.— —.—
Srebro 108.25 108.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	70	60
„ „ w srebrze	73	60
Losy z 1860 roku	105	80
Akcye banku wiedeńskiego	1000	—
„ „ kredytowego	338	—
Londyn 10 funtów szterlingów	109	35
Srebro	108	25
Napoleondor	8	70½
Dukat	—	—

(453 1—3) **Edykt.**

Nr. 25057. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem nieobecnego z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomego Jana Pollankę, iż w skutek pozwu Krakowskiej filii gal. Banku hipotecznego de praes. 4. grudnia 1872 l. 24443 wydanym został w dniu 3. grudnia 1872 l. 24443 nakaz zapłaty, w którym p. Józefowi Loebensteinowi jako akceptantowi p. Janowi Pollance jako wystawicielowi p. Saulowi Sternfeldowi jako żyrantowi wexlu dto. Kraków 21. października 1872 aby na zasadzie tego wexlu następnie protestu dto. Kraków 2. grudnia 1872 lenowanego i recepisu nadawczego wystawionego przez urząd pocztowy w Krakowie na wysłany protest przez Sternfelda, należytość wexlową 2200 zł. w. a. z procentem 6% od 2. grudnia 1872 bieżącym kosztami protestu w kwocie 4 zł. w. a. i kosztami przyznanemi 9 zł. w. a. posiadacze wexlu Krakowskiej filii gal. Banku hipotecznego niepodzielnie w przeciągu 3 dni a p. Jan Pollanka i p. Saul Sternfeld także prowizyę 1/3 procent i obaj niepodzielnie w trzech dniach pod surowością egzekucyi wexlowej zapłacili

Zarazem gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Pollanki jest niewiadome przeto c. k. Sąd w celu zastępowania tegoż Jana Pollanki na koszt i niebezpieczeństwo tegoż w skutek podania Krakowskiej filii gal. Banku hipotecznego de pr. 15. grudnia 1872 l. 25338 tut adw. p. Korczyńskiego z substytucyą adw. Dr. Komara z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w ciągu 3 dni albo potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego kuratorowi udzielił, lub wreście innego obrońcę sobie wybrał i o tem c k. Sądowi doniósł. w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Kraków, dnia 31. grudnia 1872.

(455 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 420. C. k. sąd obwodowy Tarnopolu ogłasza że dla masy rozbiorowej Süsmann Reh, w miejsce byłego komisarza konkursowego c. k. sekretarza Rady pana Hanika, komisarzem konkursowym c. k. sekretarza Rady pana Lacka ustanowiono.

Tarnopol dnia 13. Stycznia 1873.

(456 1—3 **Edikt.**

Nr. 872. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem, dem Aufenthalte nach unbekannten Nicolaus Tyczyński hiemit bekannt gegeben, daß über das Gesuch des Hersch Goliger zur Hereinbringung der Wechselsumme pr. 300 fl. öst. W. s. N. G. mit dem Beschluße vom Heutigen nach ausgewiesenen zwei Executionsgraden, die executive öffentliche Feilbiethung der dem Schuldner Nicolaus Tyczyński laut dom. 6 p. 14 n. 6 haer. gehörigen 2 Mäher Wiese zu Gunsten des Hersch Goliger in zwei Terminen unter den vorgelegten Bedingungen bewilligt, hiezu der 13te und 27te März 1873 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, und zur Vertretung des Nicolaus Tyczyński der Hr. Advocat Dr. Sternklar mit Substituirung des Hr. Adv. Dr Axelrad als Curator bestellt wurde.

Tarnopol, am 23. Jänner 1873.

(457 1—3) **Edikt.**

Nr. 872. In Folge Beschlusses des k. k. Kreisgerichtes in Tarnopol vom 23. Jänner 1873 Zl. 872 wurde in der Rechtssache des Hersch Goliger gegen Nicolaus Tyczyński pto. 300 fl. zur Hereinbringung der Wechselsumme pr. 300 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 29. November 1871, der Gerichtskosten pr. 7 fl. 87 kr. öst. W. und der Executionskosten pr. 3 fl. 37 kr. und 4 fl. 37 kr. öst. W., endlich der Kosten des gegenwärtigen Gesuches pr. 7 fl. 76 kr. öst. W. nach ausgewiesenen zwei Executionsgraden die executive öffentliche Feilbiethung der dem Schuldner Nicolaus Tyczyński laut Dom. 6 p. 14 n. 6 haer. gehörigen zwei Mäher Wiese zu Gunsten des Hersch Goliger in zwei Terminen unter den vorgelegten Bedingungen bewilligt, hiezu der 13te und 27te März 1873 um 10 Uhr Vormittags mit dem bestimmt, daß die feilzubiethende Wiese bloß über oder um den Schätzungswerth an den Meistbiethenden veräußert werden wird.

Wozu die Kauflustigen eingeladen werden.

Tarnopol, am 23. Jänner 1873.

(458 1—3) **Edykt.**

Nr. 19328. C. k. sąd obwodowy jako handlowy niniejszem wiadomo czyni, że zaciągniętą została do rejestru handlowego dla firm spółkowych zgłoszona firma „Kerzel et Jeżewski" dla handlu korzennego w Buczaczu z tem że spółka rzeczona jest jawna od 1. listopada 1870 i że obaj spólnicy Adela Kerzel i Antoni Jezewski zamieszkali w Buczaczu mają prawo kreślenia firmy i zastępywania spółki.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 22. stycznia 1873.

(459 1—3) **Edict.**

Nr. 359. Vom k. k. Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der von Susanna Englert ersiegten Forderung pr. 700 fl. die executive Feilbietung der den Eheleuten Johann und Anna Wanoth gehörigen, in der Vorstadt Biała sub CNr. 16 gelegenen Realität, bestehend aus einem Wohngebäude nebst einer zweigängigen Mahlmühle und 2 Joch Acker bewilligt wurde, und am 28ten Februar und 31. März 1873, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Den Ausrufspreis bildet der Schätzungswerth im Antrage von 12.662 fl. 71½ kr. öst. W., unter welchen diese Realität an den beiden ersten Terminen nicht hintangegeben werden wird; jeder Licitant hat vor der Feilbiethung ein Vadium von 10% des Ausrufspreises zu Händen der Gerichts-Commission zu erlegen, das Vadium des Erstehers wird zurückbehalten, dagegen den übrigen Licitanten gleich nach der Erstehung zurückgestellt; die übrigen Feilbiethungsbedingnisse, sowie der Schätzungsact und der Grundbuchsauszug können hiergerichts in der Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Biała, den 18. Jänner 1873.

(460 1 –3) **Edykt.**

Nr. 3245. C. k, sąd powiatowy Kęcki podaje do publicznej wiadomości, odnośnie do edyktu z dnia 1. października 1872 l. 3245 którym w sprawie Anny Piątkowej przeciw masie spadkowej Jana Honika o 63 zł. w. a. dozwolona została sprzedaż gruntów należących do połowy realności pod Nr. 33 w Bielanach położonej a masy Jana Honika własnej, iż w takowym mylnie podano, że grunta te należą do masy Jana Horuka, gdyż takowe należą do masy Jana Honika, tudzież, iż kuratorowi p. Aleksandrowi Ostrowskiemu dodano zastępcę w osobie Dziubka wójta z Bielan.

Kęty, dnia 10. lutego 1873.

467 1 - 3) **Edykt.**

Nr 2523. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niniejszem p. Jakóba Maschlera z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu p. S. B. Dallet w dniu 30. stycznia 1873 do l. 2523 wniósł skargę w załatwieniu której polecono p. Jakóbowi Maschlerowi do rąk kuratora p. adw. Dr. Stycznia z zastępstwem adw. p. Dr. Kucharskiego na jego koszt ustanowionego, aby zaskarzoną sumę wexlową 1500 zł. w. a. zpn. w przeciągu 3 dni pod rygorem egzekucyi wexlowej zapłacił lub w tymże czasie zarzuty jakieby miał wniósł Poleca się zatem pozwanemu aby w powyższym terminie albo sam w sądzie stanął albo kuratorowi swemu informacyę udzielił albo też innego zastępcę sobie obrał i o tem sądowi doniósł w ogóle aby wszelkich możliwych środków obrony użył gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 4. lutego 1873.

(518 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 2255. Dr. Konstanty Lipowski nominowany reskryptem c. k. Ministeryum Sprawiedliwości z dnia 5. listopada 1872 l. 14106 c. k. notaryusz w Zassowie w obwodzie c. k. sądu obwodowego w Tarnowie, wykonał przysięgę służbową dla c. k. notaryuszy przepisaną w c. k. sądzie krajowym wyższym dnia 4. lutego 1873 r.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego

Kraków, dnia 11. lutego 1873.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt des in Nr. 43 der periodischen Druckschrift „Das Vaterland" unter der Ueberschrift: „Laibach, 10. Februar (Weitere Maßregeln gegen die Petition)" gebrachten Correspondenzartikels das Verbrechen nach § 65 a und das Vergehen nach §. 300 St. G. begründen, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. Oktober 1868 R. G. Bl. R. 142 das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, den 15. Februar 1873.

Babitsch mp. Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat mit dem Beschlusse vom 6. Februar 1873, NE. 3512, zu Recht erkannt:

Der in der Nr. 5 der Druckschrift „Humoristicke listy" vom 1. Februar 1873 abgedruckte Artikel mit der Ueberschrift „Politika u Dzbanku", dann der in derselben Nr. 5 abgedruckte Artikel „Neracte přeblednasté" beinhalte den objectiven Thatbestand des im §. 302 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung. Es wird deßhalb gemäß §§. 6 und 8 des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Nr. 7 R. G. B. die verfügte Beschlagnahme der Nr. 5 der periodischen Druckschrift „Humoristicke listy" vom 1. Februar 1873 bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nr. 5 gemäß §. 36 des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Nr. 6 R. G. Bl, ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 8. Februar 1873, Zl. 3817, über die Anträge der k. k. Staatsanwaltschaft zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels „Cest státu Rakouského" in der Nr. 34 der Zeitschrift „Národni listy" vom 5. Februar 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 a St. G. und des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G. und wird unter gleichzeitiger Bestätigung der Beschlagnahme nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868 Nr. 142 R. G. Bl und §. 36 P. G. die weitere Verbreitung dieser Druckschrift verboten und nach §. 37 P G. die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Laibach in Folge Beschlusses vom 13, Februar 1873, Zl. 1221 Stf. zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Zadnji poskúsi" in der Zeitschrift „Slovenski narod" Nr. 34 vom 11. Februar 1873, beginnend mit den Worten „Četerti že poskus" und endend mit „Zato naprej!" begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach dem §. 65 lit. a St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15ten October 1868, R. G. Bl Nr. 152 und des §. 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und nach §. 37 des Preßgesetzes auf Vernichtung derselben und Zerstörung des Satzes des beanständeten Artikels erkannt.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit Beschluß vom 13ten Februar 1873, Zl. 124, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift: „Sisinio barone de Pretis" und den Anfangsworten „I risultati gloriosi ottenuti dall' ex ministro delle finanze ungheresi" enthalten in der Zeitschrift „Il Progresso" Nr. 36 vom 5. Februar 1873, gedruckt in Triest bei Appolonio und Caprin begründet den Thatbestand des Vergehens der Aufwiegelung nach §. 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15ten October 1868, R. G. Bl. Nr. 142 und § 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten. (522)

(527 1—3) **Edykt.**

Nr. 69742. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pan Aleksander hr. Fredro o wykreślenie sumy 1000 złr. m. k. na realności pod l. 463¼ we Lwowie dom. 26 pag 457 n. 12 on. intabulowanej przeciw Apolonii Katarzynie i Eliaszowi Jarosiewiczom z życia i miejsca pobytu niewiadomym pod dniem 30. grudnia 1872 do l. 69742 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 3. marca 1873 godzina 10 rano został wyznaczony.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Apolonii Katarzyny i Eliasza Jarosiewiczów nie jest wiadomem a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tut. adw. Dr. Skałkowskiego, z zastępstwem przez p. adw. Dr. Sermaka kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowego dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. stycznia 1873.

(533 1 3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 274 pr Celem obsadzenia opróżnionej posady dozorcy więźniów przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie z roczną płacą 300 złr. i ubior.

Ubiegający się o tę posadę, mają swoje podania w przeciągu 4 tygodni od 28. lutego 1873, rachując do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie wnieść i w temże podaniu udowodnić, że jako byli wojskowi w cywilnej służbie rządowej już pozostają lnb na podstawie ces rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 jako aspiranci wojskowi do służby cywilnej są prenotowani lub na podstawie ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 Dz. u. p. 60 w Certyfikaty są zaopatrzeni.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 18. lutego 1873 r

(379 3—3) **Edict.**

Nr 9902. Ueber das Gesuch des Moses Janower de praes. 19. November 1871 Zl. 9403 wurde mit h. g Bescheide vom 6. April 1872 Zl. 9403 die Intabulirung des Pfandrechts der Summe pr. 150 fl. öst. W. im Lastenstande der Realitätsantheile der Eheleute Wolf und Glückel Pressburger sub Tab. 190 in Brody zu Gunsten des Bittstellers bewilligt.

Wovon die liegende Nachlaßmasse des mittlerweile verstorbenen Wolf Pressburger, beziehungsweise dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben durch den unter Einem bestellten Curator Hr. Adv. Dr. Ornstein und hiemit verständigt werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, 31. Dezember 1872.

(387 3—3) **Edykt.**

L. 68871. Ze strony c. k. Sądu krajowego lwowskiego wzywa się posiadaczy następujących wedle podania skradzionych papierów wartościowych *a.* obligacyi funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej Nr. 7908 na 100 złr. i *b.* obligacyi Nr. 5400 na 50 złr. z 3 kuponami z których pierwszy 1. Listopada 1872 jest płatny a ostatni 1. Listopada 1873 płatny będzie — dalej *c.* 5% listu zastawnego galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego Ser. V. Nr. 1632 z kuponami, z których pierwszy na dniu 31. Grudnia 1872 jest płatny a ostatni na dniu 31. Grudnia 1880 płatny będzie, — ażeby pod *a.* i *b.* poszczególnione obligacye tudzież pod *c.* poszczególniony 5% list zastawny w przeciągu trzech lat, od dnia płatności ostatniego kuponu t. j. obligacye indemnizacyjne od dnia 1. Listopada 1873, zaś poszczególniony list zastawny od dnia 31. Grudnia 1880 licząc, dalej kupony od obligacyi pod *a.* i *b.* poszczególnionych z dnia 1. Listopada 1872 i od listu zastawnego pod *c.*, poszczególnionego z dnia 31. Grudnia 1872 zapadłe w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia trzeciego ogłoszenia Edyktu obecnego w Gazecie lwowskiej licząc, — nakoniec dalsze kupony od obligacyi pod *a.* i *b.* poszczególnionych, tudzież od listu zastawnego 5% pod *c.* poszczególnionego w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia płatności każdego dotyczącego kuponu, tem pewniej c. k. Sądowi krajowemu przedłożyli, ile że w przeciwnym razie wyż wymienione obligacye jakoteż list zastawny tudzież kupony za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 31. grudnia 1872.

(385 2—3) **Edikt.**

Nr. 7461. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem Abwesenden, unbekannten Aufenthaltes weilenden Belangten Leo Eisenberg bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Josef Blumenfeld dtto. praes. 10. Dezember 1872 z. Zl. 65860 mit Beschluß vom 11. Dezember 1872. z. Zl. 65860 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 780 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Adv. Dr. Waldmann zugestellt worden sei.

Lemberg, den 5. Februar 1873.

(388 2—3) **Edict.**

Nr, 2232. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Zmigrod wird hiemit bekannt gemacht, daß Kielman Kunzler und dessen freiwilliger Vertretungsleister Wolf Kunzlich wider den, dem Wohnorte nach unbekannten Mendel Kolbauer hiergerichts unterm 29. August 1872 Zl. 2232 eine Klage wegen Zahlung des Betrages pr. 100 fl. öst. W s. N. G. überreicht haben, daß zur summarischen Verhandlung dieser Angelegenheit den Termin auf den 14. März 1873 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt, dem Mendel Kolbauer ein Curator in der Person des Hersch Wolf Schönwetter in Zmigrod bestellt und demselben die Klage zugestellt wurde.

Hievon wird Mendel Kolbauer mit dem verständigt, daß er seinem Curator rechtzeitig die nöthige Information zu ertheilen, oder sich einen andern Vertretter zu bestellen habe, widrigenfalls er sich die schlechten Folgen hievon selber zuschreiben müßte.

Zmigrod, 30. Dezember 1872.

(447 2—3) **Edykt.**

Nr. 7336. C. k. sąd powiatowy delegowany dla okolicy Lwowa zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Walentego Kanczuckiego a wrazie śmierci jego z życia i miejsca pobytu także niewiadomych spadkobierców, iż Michał Dymet, wniósł przeciw nim tutaj pod dniem 18. listopada b. r. do liczby 7336 pozew o przyznanie jemu prawa własności do realności pod Nr. 64 w Kleparowie położonej i o zaintabulowanie za właściciela takowej, w której to sprawie termin do rozprawy na dzień 15. marca 1873 o godzinie 9tej rano wyznaczonym został.

Doręczając ten pozew ustanowionemu dla pozwanych kuratorowi p. adw. Dr. Edwardowi Hoffmanowi wzywa się tychże aby na wyznaczonym terminie albo sami tut. w sądzie stanęli, albo potrzebnej informacyi kuratorowi udzielili albo sobie innego pełnomocnika wybrali i sąd o nim zawiadomili, gdyż inaczej w takim razie gdyby ta sprawa dla nich nie pomyślnie wypadła taki wyrok tylko sobie samym przypisać będą mieli.

Lwów, dnia 31. grudnia 1872.

(493 2—3) **Edict.**

Nr· 3679. Das k. k. städt. deleg. Bezirksgericht für die Umgebung der Stadt Lemberg bringt hiermit zur Kenntniß, daß in der Rechtssache der Sara Bach wider die Nachlaßmasse nach Marie Miszko vel Misztur zur Hereinbringung der ersiegten Summe pr. 99 fl. öst. W. s. N. G. zu Folge Requisitien des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes dto. 13. März 1872 Zl. 1490 die executive Feilbietug der schuldnerischen Nr. 53 in Signiówka gelegenen, auf 600 fl. öst. W. abgeschätzten, keinen Tabularkörper bildenden Realität in 3 Terminen, als: am 18. März 1873, am 23. April 1873 und am 27. Mai 1873, jedesmal um 10 Uhr Vormittags beim hiesigen Bezirksgerichte abgehalten werden wird.

Lemberg, den 31. Dezember 1872.

(494 2—3) **Edykt.**

Nro. 3555 C. k. sąd powiatowy delegowany dla okolicy miasta Lwowa czyni wiadomo, iż w dniach 18. marca 1873., 23. kwietnia 1873. i 27. maja 1873., każdą razą o godz 9. rano, odbywać się będzie w tutejszym sądzie licytacya w celu sprzedaży w drodze egzekucyi realności składającej się z placu i ogródka w Zniesieniu pod l. 112. położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na 100 złr. w. a oszacowanej, do Antschla Hittel i masy spadkowej Henny Hittel należącej, pod warunkami, które w tutejszej registraturze przeglądnąć można.

Lwów dnia 31. grudnia 1872.

(451 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 16373. Celem nadania czterech stypendyów z fundacyi ś, p. Alexandra Egierskiego ogłasza się niniejszem kunkurs.

Dwa z takowych wynoszące rocznie 218 złr i 174 złr. przeznaczone są dla uczniów imienia Egierskich, zaś dwa drugie w takichże samych kwotach, dla krewnych ś. p. fundatora, pochodzących z Wojciecha i Katarzyny z Popielów Siedleckich, tudzież dla ich bezpośredniego i dalszego potomstwa, a to w następującym porządku: dla potomstwa.

a) p. Stanisława Siedleckiego, na teraz profesora gymnazyum w Krakowie.

b) p. Józefa Siedleckiego, artysty w Czermini.

c) p Wojciecha Siedleckiego, zamieszkałego w Tarnowie.

d) p. Maryi z Siedleckich Zagórzańskiej, zamieszkałej w Rzeszowie.

Gdyby nie było odpowiednich kandydatów imienia Egierskich, na tedy otrzymać mogą dwa stypendya dla nich przeznaczone, przez substytucyę ucznio wie pochodzące z Wojciecha i Katarzyny Siedleckich, i odwrotnie. Na przypadek zaś, gdyby niebyło czterech odpowiednich kandydatów z familii Egierskich lub Siedleckich, udzielone będą stypendya, jednak również tylko przez substytucyę synom prywatnych oficyalistów dworskich, pochodzenia polskiego, obrządku rzymsko katolickiego, urodzonych w Galicyi lub Wielkim Ks. Krakowskiem.

Każdy ubiegający się o te stypendya wykazać winien. iż ukończył siódmy rok życia i uczęszcza do szkół publicznych z postępem dobrym w naukach i w obyczajach.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają do Wydziału krajowego najdalej do końca marca 1873 i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne. Pochodzący z rodziny Wojciecha i Katarzyny Siedleckich, winni również tę własność swoją wiarygodnie udowodnić; zaś synowie prywatnych oficyalistów dworskich przedłożyć mają nadto metryki swoich rodziców, na dowód, że ci urodzeni są w Galicyi lub w W, Ks. Krakowskiem.

Stypendysta, któryby otrzymał stypendyum tylko przez substytucyę, traci takowe, skoro się zgłosi kandydat mający prawo do stypendyum przezeń zajętego.

Z wyjątkiem takiego wypadku, może stypendysta zatrzymać stypendyum aż do ukończenia nauk w szkołach publicznych, jeżeli w ciągu takowych wykazywać będzie bez przezwy dobry postęp w naukach i w zachowaniu się, nadto stypendyści z familii Egierskich i Siedleckich zatrzymać mogą stypendyum wyjątkowo jeszcze przez rok następujący bezpośrednio po ukończeniu studyów.

Z rady wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i wielkiego ks. Krakowskiego.

We Lwowie, dnia 5. lutego 1873.

(452 2—3) **Edykt.**

Nr. 720. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Antoninę Kubasek z miejsca pobytu i życia nieznaną, że przeciw niej dnia 10. stycznia 1873 do l. 720 wniosła pani Paulina hr. Dzieduszycka pozew o extabulacyę sumy 7280 zł, m. k. ze sum 6000 zł. pol. 1602 zł. pol. 18. gr., 3000 złp. i 84 złp. 10 groszy zpn, na dobrach Ryczów hipotekowanych, w załatwieniu którego pozwu wyznaczono w sądzie tut. termin do ustnej rozprawy na dzień 16. kwietnia 1873 o godz. 10 rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanej p. Antoniny Kubasek jest niewiadomem, ani nawet czy żyje przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanej p. Antoniny Kubasek a w razie jej śmierci, niewiadomych spadkobierców tejże na koszt i niebezpieczeństwo ich tut. adw. p. Dr. Altha z zastępstwem tut. adw. p. Dr. Stycznia kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreście innego obrońcę sobie wybrała i o tem sądowi doniesła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków 30. stycznia 1873.

(381 2—3) **Edikt.**

Nr. 11478. Ueber das Gesuch des Israel Salamon Pinaker uud Chaim Hersch Chelzel de praes. 17. Juli 1871 Zl. 5679 wurde mit h. g. Bescheide vom 30. September 1871 Zl. 5679 die Intabulirung der Bittsteller als Eigenthümer der für Osias Brilland ob den Realitätsantheilen der Mariem Brilland sub Tab. Nr. 922 in Brody haftenden Wechselforderung pr. 600 fl. CM. nebst 6% Zinsen vom 1. October 1850 bewilligt.

Wovon die liegende Nachlaßmasse des mittlerweile verstorbenen Osias Brilland, beziehungsweise dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben durch den unter Einem bestellten Curator Hr. Adv. Dr. Weisstein und hiemit verständigt werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, den 31. Dezember 1872.

(509 2—3) **Edykt.**

Nr. 12532. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Aleksandra i Teofilę Stupnickich, z miejsca pobytu niewiadomych, iż wsprawie Samuela Dyma przeciw nim o oddanie folwarku „Szuszków“ w Tarnawie dolnej położonego, z domu Nr. 6/7 i z 10 morgów 558☐ sążni gruntu się składającego ustanawia się dla nich kuratora w osobie adw. Dr. Skałkowskiego z zastępstwem adw. Dr. Zezulki, doręcza się kuratorowi tak opis pozwu z dnia 25. maja 1871 l. 5530 z załącznikami 1/ jakoteż i uchwały z d. 13. grudnia 1871 l. 13185 2/ 24. stycznia 1872 l. 13185 3/ 31. lipca 1872 l. 7469 4/ i niniejszą uchwałą z wyżnaczeniem terminu do dalszej rozprawy na dzień 11. marca 1873 o 10 godzinie rano.

Rzeczą tedy pozwanych jest ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków do prowadzenia sporu dostarczyć lub innego pełnomocnika sobie obrać, gdyż w razie przeciwnym złe skutki sami sobie przypiszą.

Przemyśl, dnia 6. Listopada 1872.

(510 2—3) **Edykt.**

L. 17651. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, że ku uzyskaniu zapłaty sumy wekslowej 4200 złr. w. a. z p n. na rzecz spadkobierców ś. p. Józefa Theodorowicza publiczna licytacya dóbr Trościańce w obwodzie Kolomyjskim położonych, do dłużnika p. Kajetana Zadurowicza należących, w dwóch terminach, a to: 20. marca 1873 i 10. kwietnia 1873. każdą razą o godzinie 10tej zrana, przy których rzeczone dobra tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej pod następującemi dalszemi warunkami w Stanisławowskim ces. król. sądzie obwodowym odbędzie się:

Jako cenę wywołania stanowi się kwotę 21.571 zł. 20 kr. jako wartość tychże dóbr przez sądową detaksacyę wypośrodkowaną.

Każdy chęć kupienia mający winien jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 2160 złr. jako zakład albo w gotówce, albo też w publicznych papierach na giełdzie notowanych po kursie z dnia poprzedzającego dzień licytacyi obliczyć się mającym, który to zakład, jeżeli w gotówce go złożono, najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczony, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwrócony będzie.

Akt szacunkowy i ekstrakt tabularny wymienionych dóbr, jako też dalsze warunki licytacyjne wolno w tusądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

Dla tych wierzycieli, którzyby po 15. wrześniu 1872 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego prawo hipoteki na dobrach Trościańce uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała teraz zapadła, jako też uchwały na przyszłość zapaść mające doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem p. adwokata Dr. Szydłowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Wurzla, o czem się ich edyktem uwiadamia.

Stanisławów, 29. stycznia 1873.

(513 2—3) **Edykt.**

Nr. 3838. C. k. sąd powiatowy w Milówce zawiadamia że Anna z Łayczaków Zeit przeciw masie spadkowej po Janie Łayczaka względnie przeciw Wojciechowi Stanco o zapłacenie sumy 70 złr. 30 kr. m. k. czyli 74 zł. 2½ kr. w. a. pod dniem praes. 18. grudnia 1871 do l. 3172 wniesła do tut. Sądu pozew.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Wojciecha Stanco nie jest wiadomem, więc na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanawia się mu kuratora w osobie Józefa Worek z Cisca wzywając go aby na dzień 7. marca 1873 na 10 godzinę z rana osobiście się stawił lub wcześnie przed terminem ustanowionemu kuratorowi odpowiedniej informacyi udzielił lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł w ogóle zaś wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sam sobieby przypisać musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Milówka, dnia 5. stycznia 1873.

(514 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr, 3021. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście do publicznej wiadomości podaje, iż w skutek odezwy Samborskiego c. k. sądu obwodowego z dnia 9. lipca 1872 liczba 8534 celem ściągnienia wexlowej sumy 150 zł. w. a. przez Fischla Aberdama, wygranej z procentami po 6% od 29. października 1856 bierzącymi tudzież kosztów sporu w ilości 9 zł. 57 kr. m. k. i kosztów egzekucyi w ilości 4 zł. 20 kr„ 4 zł. 72 kr. i 2 zł. 36 kr. w. a, poprzednio i 7 zł. 91 kr. w. a. obecnie przyznanych egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod Nr. k. 62 w Staremmieście położonej ut. dom. tom. I. pag. 218 pos. 2 art. na imie Michała Kończyka intabulowanej pod następującemi warunkami przedsięwzięta zostanie.

1. Połowa realności pod Nr k. 62 w Starem. mieście położonej sprzedaną będzie przez publiczną licytacyę w 2 terminach a to na dniu 27. lutego 1873 14. marca 1873 każdą razą o godzinie 10 z rana najwięcej ofiarującemu jednak za cenę wywołania.

2, Jeżeliby w tych 2 terminach połowa realności tej sprzedaną być nie mogła, na ten wypadek wyznacza się celem ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych termin na 28. marca 1873 na który prócz egzekucyi prowadzącego i egzekuta także wszyscy hipoteczni wierzycieli pod tym rygorem do stawienia wzywają się, iż głosy nie jawiących się do większości głosów stawających wierzycieli doliczone będą.

3. Cena wywołania stanowi się wartość sprzedać się mającej połowy realności przez oszacowanie wyrachowaną w kwocie 115 zł. w. a.

4. Każdy chęć kupienia mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny wywołania to jest okrągłą kwotę 11 zł. 50 kr, w. a. w gotówce jako wadyum złożyć, które od najwięcej ofiarującego zatrzymanem będzie, reszcie licytantom zaś przez komisyę licytacyjną zwróconem będzie.

5. Kupiciel obowiązanym będzie w 30 d. licząc od dnia w którym uchwała akt licytacyjny do wiadomości przyjmująca prawomocną się stanie całą cenę kupna zwrachowaniem wadyum złożonego do depozytu złożyć poczem mu dekret własności wydany, kupiciel na żądanie i własny koszt w fizyczne posiadanie wprowadzonym będzie.

6. Kupujący obowiązanym będzie przyjąć długi na sprzedać się mającej połowie realności ciążące aż do wysokości ofiarowanej ceny kupna, na ten wypadek jeżeliby wierzycieli hipoteczni swoje wierzytelności z powodu nienadeszłego jeszcze terminu zapłaty odebrać nie chcieli.

7. Podatki od dnia odebrania fizycznego posiadania bieżące tudzież należytości za przeniesienie własności poniesie kupiciel z własnych funduszów bez żadnego regresu.

8. Wrazie gdyby kupiciel warunkom powyższym w zupełności zadość nie uczynił, tedy złożone wadyum na rzecz wierzycieli przypada i na którejkolwiek strony interesowane relicytacya tej połowy realności w jednym tylko terminie dozwoloną będzie, na którym połowa realności tej na koszt i niebezpieczeństwo kupiciela najwięcej ofiarującemu za jakąbądź cenę sprzedaną będzie

9. Chęć kupienia mających odsyła się co do płacić się mających podatków do c. k. urzędu podatkowego w Staremmieście, protokół detaksacyi wolno w sądowej registraturze na dniu licytacyi w komisyi licytacyjnej przejrzeć lub w odpisie podnieść.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto, dnia 11. grudnia 1872.

(404 3—3) **Edykt.**

Nr. 5136. C. k. sąd powiat. w Uhnowie ogłasza niniejszem, że Iwan Bociej, gospodarz z Rzeczycy uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 5. października 1872. do l. 53270., jako marnotrawca został uznanym i temuż kuratorem Kostia Służalę, gospodarza z Rzeczycy ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy.

Uhnów 16. grudnia 1872.

(439 2—3) **Edykt.**

Nro. 17037. C. k. Sąd obwodowy Stanisławowski zawiadamia niniejszem bawiących za granicą państwa spadkobierców śp. Jana Zadurowicza, jako to: p. Maryę z Zadurowiczów Tentuł, p. Muntcę czyli Maryę z Zadurowiczów Popowicz, p. Rypsynę z Zadurowiczów Urbani, p. Gligora czyli Kirkora Popopowicza, p. Zofię z Zadurowiczów Fokszaniani, tudzież wszystkich domniemanych spadkobierców śp. Jana Zadurowicza, którzy się jeszcze do spadku jego zgłoszą, lub wykażą, że ich oświadczenia do spadku już poprzednio do wiadomości Sądu przyjętemi zostały, — że c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowie imieniem gr. kt. kościoła w Korniczu pozew pod dniem 18. listopada 1872 do l. 17037 przeciw nim i reszcie spadkobiercom deklarowanym śp. Jana Zadurowicza o zapłacenie legatowych kwot 100 złr. i 60 złr. w. a. z pn. podała, któren się równocześnie dekretuje ustanawiając termin do rozprawy sumarycznej na dzień 29. kwietnia 1873 o godz. 10. z rana, a ustanawiając dla wyż wymienionych nieobecnych i reszty domniemanych spadkobierców kuratora w osobie adwokata Dr. Kajetana Maramorosza z przydaniem jemu zastępcy w osobie adwokata p. Dr. Maurycego Wurzla.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, d. 31. grudnia 1872.

(440 2—3) **Edykt.**

Nro. 17038. C. k. Sąd obwodowy Stanisławowski zawiadamia niniejszem bawiących za granicą państwa spadkobierców śp. Jana Zadurowicza, jako to: p. Maryę z Zadurowiczów Tentuł, p. Muntcę czyli Maryę z Zadurowiczów Popowicz, p. Rypsynę z Zadurowiczów Urbani, p. Gligora czyli Kirkora Popopowicza, p. Zofię z Zadurowiczów Fokszaniani, tudzież wszystkich domniemanych spadkobierców śp. Jana Zadurowicza, którzy się jeszcze do spadku jego zgłoszą, lub wykażą, że ich oświadczenia do spadku już poprzednio do wiadomości Sądu przyjętemi zostały, — że c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowie imieniem gr. kat. kościoła w Korniczu pozew pod dniem 18. listopada 1872 do l. 17038 przeciw nim i reszcie spadkobiercom deklarowanym śp. Jana Zadurowicza o zapłacenie legatowej kwoty 1050 złr. w. a. z pn. podała, któren się równocześnie dekretuje ustanawiając termin do rozprawy ustnej na dzień 29. kwietnia 1873 o godz. 10 z rana, a ustanawiając dla wyż wymienionych nieobecnych i reszty domniemanych spadkobierców kuratora w osobie adwokata Dr. Kajetana Marmorosza z przydaniem jemu zastępcy w osobie adwokata p. Dr. Maurycego Wurzla.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 31. grudnia 1872.

(442 2—3) **Obwieszczenie.**

No. 1997. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, że celem zaspokojenia należytości Hersza Wintergrüna wykazanego cesyonaryusza Tekli Kosiorowskiej w ilości 150 złr. a. w. z pn. odbędzie się w budynku sądowym dnia 27. marca 1873, dnia 29. kwietnia i dnia 30. maja 1873., każdą razą o godzinie 9tej zrana, publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 51. w Mechowcu położonej z około 10 morgów 1272 kwadr. sążni składającej się, ciała tabularnego nie stanowiącej. Cenę wywoławczą stanowić będzie wartość szacunkowa 245 złr. a w. Wadyum wynosi 30 złr. a. w. Realność ta na pierwszych terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej na trzecim terminie i niżej takowej sprzedaną zostanie. Resztę warunków w tut. sądow. registraturze przejrzeć wolno.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa dnia 30. grudnia 1872.

(443 2—3) **Edykt.**

No. 3916. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, że na skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 21 listopada 1872. do l. 18771, celem zaspokojenia należytości Izaka Rephuna w ilości 50 złr. w. a. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nrm. 47. w Przyłęku położonej, składającej się z około 8 morg. 170 sążni w posiadaniu Marcina Blicharza znajdującej się i realności pod Nrm. 19. w Kossowach położonej około 7 morgów obejmującej Wawrzyńca Czachora własnej, ciała tabularnego nie stanowiących w trzech terminach t. j. dnia 1. kwietnia, 6. maja i 3. czerwca 1873. każdą razą o godzinie 9tej zrana w zabudowaniu sądowem odbędzie się.

Cenę wywołania stanowić będzie pierwsza 560 złr. w. a., druga 325 złr. w. a. każden chęć kupienia mający ma złożyć wadyum na pierwszą 56 złr. na drugą 33 złr. w. a.

Gdyby realności te w dwóch pierwszych terminach za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane nie były, na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akta opisania i oszacowania w registraturze tutejszo sądowej przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego

Kolbuszowa dnia 30. stycznia 1873.

(521 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 889. W Sieniawie otworzono stacyę telegraficzną z ograniczoną służbą dzienną.

C. k. Dyrekcya telegrafów.

Lwów, dnia 17. lutego 1873.

(446 2—3) **Edykt.**

Nro. 4157. C. k. Sąd powiatowy w Żurawnie oznajmia niniejszem, że Pawło Goss zmarł w Lachowicach Zarzecznych dnia 23. lipca 1840 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ miejsce pobytu powołanych do spadku synów jego Piotra Goss i Iwana Goss sądowi nie jest wiadomem, przeto wzywa się ich aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tymże Sądzie i wnieśli swe oświadczenia do spadku, gdyż inaczej przeprowadzi się pertraktacyę z spadkobiercami. którzy się zgłosili i kuratorem Piotra i Iwana Goss mianowanym w osobie Pawła Goss.

Żurawno, dnia 6. lutego 1873.

(380 2—3) **Edict.**

Nr. 11255. Zur Empfangnahme des für Abraham Boruch Chomet ausgefertigten Tabularbescheides dto. 5ten April 1872 Zl. 9161, womit die Intabulirung des Pfandrechtes der Forderung pr. 500 fl. öst. W., ob den Realitätsantheilen der Eheleute Abraham Boruch und Henie Chomet sub Tab. Nr. 466 in Brody zu Gunsten der Eheleute Osias und Chaje Leucht bewilligt wurde, wird ein Curator in der Person des Hr. Adv. Kukucz bestellt. Wovon die liegende Nachlaßmasse des mittlerweile verstorbenen Abraham Boruch Chomet, beziehungsweise dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben hiemit verständigt werden.

Von dem k. k. Bezirksgerichte.

Brody, 31. Dezember 1872.

(483 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 800. Przy cesarsko król. rządowym telegrafie mają się obsadzić posady prowizorycznych asystentów II. klasy, mianowicie w okręgu c. k. Dyrekcyi telegrafów.

w Wiedniu	2
„ Lincu	2
„ Insbruku	6
„ Gracu	2
„ Tryeście	6
„ Zarze	2
„ Bernie	2
„ Pradze	21
„ Lwowie	7
„ Czerniowcach	4
razem	54 posad.

Z temi posadami połączona płaca roczna 600 zł. a w razie przydzielenia do stacyi w Wiedniu lub Tryeście dodatek na pomieszkanie rocznie 120 złr. i obowiązek do złożenia kaucyi służbowej w kwocie 200 zł, w. a. dotyczący wszystkich posad.

Petenci mają wnieść własnoręcznie pisane podania o te posady do c. k. Ministerstwa handlu bezpośrednio, albo w drodze służbowej, jeżeli zostają w rządowej służbie wojskowej lub cywilnej w terminie 4 tygodni od 8. lutego 1873 licząc.

W tych podaniach winni się wykazać ze służby publicznej lub prywatnej dotychczas odbytej, a przedewszystkiem z odbytego z dobrym postępem kursu telegraficznego dla urzędników, dalej wiadomością dokładną języka niemieckiego i dostateczną nauką wstępną francuskiego języka, nakoniec fizyczną zdolność do manipulacyi służby telegraficznej.

Wiedeń, dnia 6. lutego 1873.

(431 3—3) **Obwieszczenie.**

Nro 67782. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że w tymże, celem zaspokojenia Dr. Michałowi Tustanowskiemu należnych sum 2000 złr., 1000 złr. i 4.918 złr. m. k. z p. n. przymusowa sprzedaż dóbr Uhnowa i Zastawia w dawnym obwodzie żółkiewskim położonych, Franciszka Romanowskiego własnych, a to oddzielnie miasteczko Uhnów, a oddzielnie wieś Zastawie na dniu 12. maja 1873. o godzinie 10. przed południem pod warunkami lżejszemi przedsięwziętą będzie.

Cena wywołania wynosi jako wartość sądownie oznaczona, za miasteczko Uhnów sumę 106 860 złr. 95 ct. w. a., a za wieś Zastawie sumę 27.311 złr. w. a., zaś wadyum wynosi 5% ceny wywołania w gotówce lub w książeczkach gal. kasy oszczędności, lub też w obligacyach długu państwa, obligacyach indemnizacyjnych, listach zastawnych lub hipotecznych, o ile takowe według ustaw mogą być użyte na lokacyę funduszów pupilarnych.

Przy powyż oznaczonym terminie pomienione dobra także niżej ceny szacunkowej, i za jaką bądź ofiarowaną cenę sprzedane zostaną.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania w Registraturze tego sądu przejrzeć lub odpisy tychże uzyskać można.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, tudzież z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli hipotecznych, do rąk własnych lub do rąk wykazanych zastępców, zaś z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli, lub w razie śmierci którego z nich, tychże sukcesorów z nazwiska i z zamieszkania ich nie znanych, jako to: Emilię Kamil, Iwana Filipczuk i Ewę Makarewicz, Gustawa Głogowskiego, Stanisława, Feliksa, Marya trzech imion Dunieckiego, Sime z Sokalów Pineles, masę leżącą Maurycego Kolischera i Tadeusza Turkuła, Maryannę z Kolanowskich Piątkowską, Julię z Piątkowskich Maciejowską, Mikołaja Stebelskiego, Anielę Justyan, Dorotę Piątkowską, Michała Piątkowskiego, Józefa Piątkowskiego, Teresę Bałtarowicz, Antoniego, Józefę, Julię, Feliksa, Ignacego, Jana i Franciszkę Zółkiewiczów, Feiwel, Hirsch dw im. Selzer, Joannę Pasterską, Franciszka Parzelskiego, Józefę Henner de Hennersfeld, Szulim Beer, Chane Fink, Stefana Żukowskiego, Anielę Zaleską, Jana Nepomucena Osmólskiego, Feiwel Engelsberg, Mozesa Remer, Marcina Krotochwil, Leona Dobrowolskiego, Adolfa Kaszowskiego, Justynę Rytarowską, Gabryela Kolischer, Izaka Leona dw, im. Kolischer, Aleksandrę Hoszowską, Kazimierza Głogowskiego, Klemensa, Marya, Ksawerego troj. im. Bleszyńskiego, Józefa Szeptyckiego, Maryę Reginę Rucką, Ludwika Krupskiego, Antoniego Tatarowicza, Teresę Wawrzyn, Józefa Nowickiego, Osiasa Ebel, Rubin Hebel, Osiasa Jolles, Leizora Horn, Samuela Zausner, Israela Mandelkern, Eizyka Rappaport, Schmelke Brüh, Izaaka Judenberg, Herscha Judenberg, Izaaka Brüh, Schulim Strauss, Abrahama Goldberg. Mozesa Stalhamer, albo Stalheim przez ustanowionego już poprzednio kuratora adw. Dr. Kabata, równie i masę leżącą zmarłego niedawno Kajetana Kamila i jego z nazwiska i mieszkania niewiadomych spadkobierców przez ustanowionego kuratora Dr. Kabata, nakoniec i tych wierzycieli, którzyby po wydanym dnia 18. maja 1870. ekstrakcie tabularnym dóbr Uhnowa i Zastawia do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała z jakiej bądź przyczyny doręczoną być nie mogła przez kuratora adwokata Dr. Kabata.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów d. 1. lutego 1873.

(417 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1813. W skutek upoważnienia wysokiego c. k. ministerstwa handlu z dnia 18go stycznia 1873 L. 59/D zaprowadza się pomiędzy Rzeszowem i Dynowem w związku z pociągami między Krakowem i Lwowem Nr. 7 i 8 z dniem 15go lutego 1873 codzienne karyolki z następującym porządkiem kursu:

z Rzeszowa o godz. V min. — rano
do Błażowy o „ VII „ 20 „
do Dynowa o „ X „ — przedpołud.

Odchodzi w godzinę po nadejściu pociągu Kraków-Lwów Nr. 7.

Z Dynowa o godz. 5 min. — popołud.
do Błażowy o „ 7 „ 30 wieczór,
do Rzeszowa o „ 10 „ — „

Łączy się z pociągami Nr. 7 i 8.

Bieg zwrotny z Dynowa do Błażowy, a z Błażowy do Rzeszowa.

Tą karyolką przewozić się będzie pocztę listową i wartościową, ostatnią do 25 funt. wagi pojedyńczej sztuki, o ile takowa w przestrzeni pakunkowej wozu pomieszczenie znajdzie.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. krajowej Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 2. lutego 1873.

Kundmachung.

Nr. 1813. Zufolge Ermächtigung des h. k. k. Handels-Ministeriums vom 18. Jänner 1873 Z. 59/D werden zwischen Rzeszów und Dynów im Anschluße an die Züge Nr. 7 und 8 zwischen Krakau und Lemberg vom 15. Februar 1873 an tägliche Cariolposten mit nachstehender Cours-ordnung eingeführt:

von Rzeszów um V Uhr — M. Früh,
in Błażowa „ VII „ 20 „ „
in Dynów „ X „ — „ Vormittags.

Geht ab in einer Stunde nach der Ankunft des Zuges Krakau-Lemberg Nr. 7.

von Dynów um 5 Uhr — M. Nachmittags,
in Błazowa „ 7 „ 30 „ Abends
in Rzeszów „ 10 „ — „ „

Influirt zu den Zügen Nr. 7 und 8.

Retourritt von Dynów nach Błażowa und von Błażowa nach Rzeszów.

Mit dieser Cariolpost werden Brief- und Fahrpostsendungen, letztere bis zum Einzelngewichte von 25 Pfund nach Maßgabe der Packräume befördert werden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 2. Februar 1873.

(350 3—3) **Edykt**

L. 67603. C. k. sąd krajowy jako handlowy wzywa posiadacza wekslu z daty Chorostków dnia 1go czerwca 1872 na 996 złr. 13 kr. w. a. opiewającego, dnia 1. września 1872 we Lwowie płatnego, na zlecenie (ordre) galicyjskiego ogólnego Towarzystwa ubezpieczeń przez p. Teodora Iżyckiego wystawionego, na p. Wilhelma hr. Siemieńskiego trasowanego i przez tegoż p. Wilhelma hr. Siemieńskiego akceptowanego, według twierdzenia tegoż galic. ogólnego Towarzystwa ubezpieczeń przypadkiem zatraconego, aby ten weksel c. k. sądowi w przeciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia tego edyktu Gazetą Lwowską przedłożył, inaczej takowy amortyzowany zostanie.

Lwów, dnia 24. grudnia 1872.

(501 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nro. 1176. Wysok. c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych raczyło reskryptem z dnia 20. stycznia 1873. l. 17019., 1872. udzielić pozwolenie na ponowne otworzenie publicznej apteki w mieście Zakliczynie. Ubiegający się o udzielenie osobistej koncesyi w celu urządzenia i utworzenia tejże apteki, mają swe podania poparte dowodami uzdolnienia, najdalej do 15go marca 1873. c. k. starostwu w Brzesku przesłać.

Brzesko dnia 12. lutego 1873.

(372 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 5573. Vom Lubaczower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß in Folge Ersuchschreibens des Lemberger k. k. Handelsgerichtes vom 15. Mai 1872 Zl. 14875 zur Hereinbringung der vom Hersch Riss wider Dmytro Podgórny ersiegten Summe von 150 fl öst. W. die executive Feilbiethung der am 29. Dezember 1869 gepfändeten und auf 116 fl. geschätzten Fahrnisse des Belangten, dann der am 29. Dezember 1869 pfandweise beschriebenen und am 30. April 1871 auf 1280 fl. öst. W abgeschätzten CNr. 201 in Staresioło gelegenen Grundwirthschaft, und zwar: die Feilbiethung der Fahrnisse am 24. März und 24. April 1873, jedesmal um 10 Uhr Vormittags, am 1. Termine nur um oder über den Schätzungswerth, die Feilbiethung der Grundwirthschaft in 3 Terminen, am 24. März, 24. April und 24. Mai 1873, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in Lubaczow am 1. und 2. Termine um oder über den Schätzungswerth, am 3ten auch unter dem Schätzungswerthe abgehalten werden wird.

Bezüglich der übrigen Lizitationsbedingnisse, dann des Schätzungsaktes werden die Partheien an die hiergerichtliche Registratur gewiesen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Lubaczow. am 20. Jänner 1873.

Z drukarni E. Winiarza.